

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kotların beyazlatılması, eskitilmiş görünüm verilmesi için, kumun kuru hava kompresörleriyle kotların yüzeyine tutularak aşındırılması işlemi sırasında ciğerlere dolan silika maddesi nedeniyle silikozis hastalığı ortaya çıkmaktadır. Silikozis sadece kot taşıma işinde çalışan işçilerde değil aynı zamanda teflon ve elektrik kablo üretiminde de son dönemde oldukça sık görülmeye başlamıştır. Silikozis tedavisi olmayan ama önlem alındığında önlenebilecek bir hastalıktır. Ancak sektörde işçi sağlığı ve iş güvenliği için alınması gereken önlemlerin hiçbirisinin alınmadığı görülmektedir. Bu nedenle sektörde çalışan 10 bin kişiden yaklaşık 5 bini silikozis hastalığına yakalanmıştır. 2-3 ay gibi çok kısa sürelerde de olsa bu işi yapan binlerce işçi soludukları tozun yoğunluğu nedeniyle hastalık tehdidi altına yaşamaktadır. Sadece Bingöl'ün, Karlıova İlçesinin, Taşlıca ve Toklular Köyünde neredeyse her evde bir silikozis hastası bulunmaktadır. İşçilerin birçoğu silikozis daha önce bu işkolunda görülmemiş bir hastalık olduğu için yanlış teşhis nedeniyle mağdur olmuştur. Hastalığı teşhis edilmemiş ya da yanlış teşhis edilmiş işçiler nedeniyle, silikozis hastası işçilerin sayısı tam olarak bilinmemekte, ancak binlercesinin hasta olduğu tahmin edilmektedir.

Başta İstanbul olmak üzere Sinop, Tokat, Bingöl, Siirt, Erzurum, Zonguldak ve Çorum'da kot taşıma sonucu akciğerleri iflas edip memleketlerine dönen çok sayıda işçi bulunmaktadır. Silikozis önlenebilir bir hastalık olmakla birlikte mevcut ağız maskeleriyle ondan korunmak mümkün değildir. Ya tamamen kapalı alanlarda, kolların dışarıdan robot-yapay kol gibi bir mekanizma içinden kullanıldığı sistemlerde yapılmalı ya da hava tüpleri kullanılan tüm vücudu örten özel giysiler giyilmeli, aynı zamanda kumlama yapılan alandan toz yayılması engellenmelidir. Ama değil özel kıyafetler, en basit ağız maskeleri bile tedarik edilmemiş kot taşıma işçileri yoğun toza uzun saatler boyu maruz kaldıkları için şimdi hastalığın tehdidi altındadır. Bu işte kullanılan özel kum değerli olduğu için, patronlar kum zayi olmasın diye işçileri havalandırmanın olmadığı, hatta pencerelerin sıkı sıkıya kapatıldığı ortamlarda çalıştırılmaktadır. Oysa bu işyerlerinde havalandırmanın çok iyi sağlanması ve işçileri kum tozunun karıştığı havayı solumamasını sağlayacak özel giysiler giymesi gerekmektedir.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği açısından alınması gereken önlemlerin alınmadığı ortadadır.

Anayasa'nın 17, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 2 ve Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi'nin 3., maddelerinde en temel hakkın "yaşam hakkı" olduğu düzenlenmiştir. Ayrıca Anayasanın 49. maddesinde herkesin çalışma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ve devamla 60. maddesi uyarınca da devletin sosyal güvenliği sağlayacak tüm tedbirleri almakla yükümlü olduğu açıkça düzenlenmiştir. Tüm bu düzenlemelere rağmen yasaların gerekleri yerine getirilmemekte ve bu sektörde çalışan işçilerin "yaşam hakları" ihlal edilmektedir.

Kot taşlama sektöründe yaşanan işçi ölümleri ile ilgili olarak çok acil önlemlerin alınması gerekmektedir. İşçileri Bakanlığı, silika maddesinin kullanımı ile ilgili olarak gereken düzenlemeleri yapmalıdır. Sağlık Bakanlığı, Meslek Hastalıkları Hastaneleri'nin yetersizliğini de göz önüne alarak gereken adımları atmalı ayrıca bu sektörde çalışmış kişilerin sağlık durumlarının kontrol edilmesi için girişimlerde bulunmalıdır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı da kot taşlama atölyelerinin çalışma koşullarının dünyadaki standartlara uydurulması için gereken teftişleri yaparak konuyla yakından ilgilenmelidir. Dünyadaki çalışma standartlarına uymayan işyerleri derhal kapatılmalıdır. Çünkü hiçbir iş insan hayatından daha önemli ve öncelikli değildir.

Kot taşlama sektöründe yaşanan işçi ölümlerinin nedenleri ve bu ölümlerin önlenmesi için alınacak tedbirlerin tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.12.01.2009

1. Çetin SOYSAL - İstanbul
2. Nevin Gaye ERBATUR - Adana
3. Tekin BİNGÖL - Ankara
4. Tansel BARIŞ - Kırklareli
5. Sacid YILDIZ - İstanbul
6. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
7. Turgut DİBEK - Kırklareli
8. Akif EKİCİ - Gaziantep
9. Atila EMEK - Antalya
10. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
11. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
12. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
13. Ahmet ERSİN - İzmir
14. Şevket KÖSE - Adıyaman
15. Hulusi GÜVEL - Adana
16. Selçuk AYHAN - İzmir
17. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
18. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
19. Abdülaziz YAZAR - Hatay
20. Hikmet ERENKAYA - Kocaeli
21. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak